

MEIDÄN KESKEN

YHTEYSHENKILÖT

HELSINGIN SEUTU:

Iija Ignatiew, Siilirinne 17 B,
01450 Vantaa p. 09-8722868,
040-5235523

ja

Marika Rinno, Tempelkatu 2 D 41,
00100 Helsinki p.09-448509,
040-5634341, marika.rinno@iki.fi

HÄMEENLINNAN SEUTU:

Tarja Bärn-Fagerlund, Muuraantie 3,
14610 Lepaa p. 03-6717016,
040-5043900

KOUVOLAN SEUTU:

Outi Haapamäki, Valtatie 1110,
47200 Elimäki p. 05-3822120,
040-5730855

LAHDEN SEUTU:

Mikko Virtanen, Kerentie 47,
15500 Lahti, p. 03-8283128 (t),
03-7820175(k)

SEINÄJOEN SEUTU:

Susanna Viljanmaa, Metsolantie 2 E 25,
60100 Seinäjoki, p. 06-4140663

TAMPEREEN SEUTU:

Tuula Saaristo, Tanhuank. 48 C 29,
33560 Tampere, p. 03-3561430,
050-3583879.

TURUN SEUTU:

Janiika Ojala, Nurmelaantie 5 C 10,
20780 Kaarina, p. 02-2302858 (koti),
0400-827389, työ/fax 02-2443229
jj.herkku@kolumbus.fi

ja

Timo Forstén, Piispankatu 4 as.17
20500 Turku, p. 040-5473832

KOLME ILOISTA KLUBILAISTA TURUSSA 20.3.1999

Pieni- ja Isokenkäiset ry:n Turun ja Porin alaosaisto järjesti 20. maaliskuuta 1999 jäsentapaamisen. Paikalle saapui kolme aktiivista jäsentä. Keskustelussa käytiin läpi toiminnan aktivoimista sekä tulevia tapahtumia. Tarkoituksena on tehostaa toimintaamme Länsi-Suomessa, ja siihen tarvitsemme jäsenten aktiivisuutta ja tukea. Lähiajan suunnitelmiin kuuluvat lehtiartikkeli Turun Sanomissa, ompelijavierailu, kenkäkierros ja pukeutumisluento. Olemme myös etsimässä hyvää kokoontumispaikkaa Turusta. Jos tulee asioita tai ideoita mieleen, ottakaa yhteyttä paikallisosaston yhdys-henkilöihin, Janiika Ojalaan, p. 0400-827389, tai Timo Forsténin, p. 040-5473832.

Yhdistysterveisin

TIMO FORSTÉN

...

UUSIA JÄSENIÄ

Jatkokertomus, osa 5, uusia jäseniä
Pieni- ja Isokenkäisiin....

Katriina Kalinainen, Helsinki
Kimmo Sariola, Espoo
Marja Ekman, Tampere
Jukka Rajala, Noormarkku
Taina Hokkanen, Saarijärvi
Anja Supperi, Muhos
Susanna Lindroth, Rovaniemi
Sari Kukkonen, Tampere
Aila Uusinoka, Tampere
Olli Suutela, Helsinki

Tervetuloa!

...

INFO TANSKAN PITKIEN KLUBISTA:

Tanskan pitkien klubi on nyt internetissä:
<http://klub.amaltheavej.o.netby.net>

...

PALAUTETTA LUKIJOILTA

SIITÄ ON JO YLI KYMMENEN VUOTTA, kun olen saanut kaupasta sopivat talvikengät tai lenkkarit (!). Kuljeskelen pikkukengissä, teetetyissä välikausikengissä ja kumi-saappaissa. Housuja löytyy melko helposti, pikkutakki silloin tällöin. Paitoja, talvitakkia yms. on tosiaan vaikea löytää.

Nimimerkki: LIITYN JÄSENEKSI

HALUAN KERTOAA ERAAN TOSI-TAPAUKSEN, joka sattui minulle viime talvena kaupunkimme terveyskeskuksessa. Lääkäri, joka on itse pienenuoleinen mies, sanoi heti kättelyn jälkeen minulle: "Tehän olette pituusvammainen, melkein pudotitte lamput alas." Mielestäni ei ketään pelkän pituuden (179 cm eikä vielä sen enempääkään) voi luokitella vammaiseksi, siihen tarvitaan muutakin. Sanonta loukkasi minua, ja päiväni oli tosiaan pilalla.

Kerron tämän tosijutun esimerkkinä siitä, miten ajattelemattomia ja tahdittomia ihmiset saattavat olla, vieläpä lukeneethin, kuten tämä lääkäri.

NAINEN, 179 CM

HONGANKOLISTAJAKSI MINUAKIN KUTSUTTIIN teini-ikäisenä, vaikka olin vain 176-senttinen. Pahempaa kuitenkin on, jos viitataan ihmisen henkisiin ominaisuuksiin ja tiettyjen "hyväksyttyjen" ominaisuuksien puuttumiseen, koska nämä saattavat olla arkoja asioita. - Eikös naureta vain ihmisten "vitsikkäille" huomautuksille ja olla samaa mieltä heidän kanssaan? Se vie kärjen ivalta. Me olemme kaikki yhtä hyviä, eikö vain? Tämän asian olen ainakin huomannut tässä meidän omassa yhdistyksessämme.

TOIMITTAJASIRKKA

ARMEIJAKOKEMUKSIA

Pääsin armeijasta vuoden alussa. Muita vaatteita sieltä löytyi, mutta alussa olin melkein ilman kenkiä: käytin monta numeroa liian pieniä maihareita, ja tuli

hiertymiä ja tulehduksia niin, että jouduin antibioottilääkitykseen. Sitten vasta tilattiin sopivat kengät. Kotoa hain omat lenkkarit ensi hätään.

Sänky ei riittänyt alkuunkaan. Lopulta yli kuukauden kuluttua sain pitkän sängyn, mutta petivaatteet olivat samankokoiset kuin toisillakin. Sain huomautuksen sängyn petaamisesta, kunnes esimieheni käsittivät, että se on mahdoton tehtävä niillä vuodevaatteilla.

PITKÄ SUOMIPOIKA

LÄÄKÄRIREISSU

Työterveyslääkäriässä sattui viime syksynä hassu juttu. Menin valittamaan kipeää nilkkaani uudelle työterveyslääkärille. Mies oli virkistävän ystävällinen Hippokrateen oppilas, kätteli, tervehti ja puhui selkeästi niin kuin "ihmisissä prukataan".

Kuvailin vaivaani mahdollisimman tarkasti ja mainitsin senkin, että minun on vaikea löytää hyviä kenkiä suurten jalkojeni takia. Lääkäri katsoi jalkojani: "Eivät ne isoilta näytä." "Eivät niin", myönsin. "Ne osaavat hämätä, mutta kenkäkaupassa koon kyllä tietää." Lääkärin silmiin syttyi tutkiva hehku: "On ne aika pitkät. Varsinkin varpaat. Näytäpä kättäsi... Onpa aika iso."

Minulle alkoi tulla tunne, että olin kelpo tohtorille kultakimpale, tulevan väitöskirjan loistava aihe, vallankin kun hän jatkoi, että on olemassa sairaus, jossa jäsenet kasvavat liika pitkiksi ja isoiksi. (Olen aktiivisesti unohtanut taudin nimen.)

"Entäpä pään ympärysmitta?", tohtori hehkutti. Ajattelin, että jos hän kysyisi, miksi minulla on niin suuri suu, vastaisin: "Siksi että voisin paremmin syödä sinut, kultaseni!"

Rupesin toppuuttelemaan. "Mutta kun minun perintötekijäni nyt ovat tämmöiset. Koko meidän suku on isoa. Papallakin oli gorillan käsivarret, mutta hän oli silti fiksu mies. Amerikankin kiersi ja puhui kieliä..."